

מסורת הש"ס

א) ספסום סה: יומא סו.; ב) מנחות סו.; ג) ונכנסו כח.
מלך חולין קלג.; ד) יצמות מ. שטועת טו: [מנחות נה.]; ה) מנחות,ו.י) יצמות זכ: ושי"ג. י) ערכין טו. שבעות ת. [כריתות סו.]. ח) מיריטו.שי"ג.ט) [קדושין כב: ג.]. י) גירסת רש"א אכתי, י) נע' בערוך ערך המר דרבינו סעדיה גריס כמין הומר שכן בגלשן ארמי אומר מאי להמך ע"ש וע"ע חוס' קדושין כב: וחס' חולין קלג.:

תורה אור השלם

1. וכל קרבן מנחתך בפולחן תמלח וְלֹא תשבית מלח מנחתך על אֲלֹהֶיךָ מִעַל מִנְחָתְךָ עַל כֵּל קִרְבָּנְךָ תִּקְרֹב מִלִּפְנֵי מֹלֶךְךָ.

ויקרא ב יג
וְהִבֵּיתָהּ אֶל בְּנֵי אֹהֶלן הדברים וקמץ משם מלא קצצו מלמלה ומשמנה על כל לבנתה וחקטיר הבדון את אנפרתה המנבחה אשה ריח ניחח ל':

ויקרא ב ב

3. והנותרת מן המנחה

לדורין ולבניו קדש קדשים מאשי י':

4. לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא בחקטאת וּבְכָאֶשֶׁת:

ויקרא י י

5. וְאֵם לֹא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חקא עשירת האפוד סלח לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חקטאת היא: ויקרא י יא

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה חטאת ובי כתיב דכתיב כל חלב:

לעזי רש"י
בוטרוי'. כפחור.

מוסף רש"י

הקומץ מאימתי מתיר כר'. דמיי קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בת"כ (מנחות כו.). למשחה. קן נתמים למשחה, מתרגמינן לרצו, והיינו לגדולה (ונכנס אף) בתמנות כהונה כמיב בויקא קדח קן נתמים למשחה. כל מתנות שנתתי קן ככהונתך נתתי קן לגדולה דמתרגמינן לרבותא (וחזין קלב.). לא תאפה חמץ חלקם. להי סמך חלקם ללא תאפה חמץ, לומר אפילו שירי מנחה שזה חלקם של הכהנים לא תאפה חמץ ומהם נפקא ריבוחו ח. שלא יהא קרבנו מהודר. שלא יהא המנחה נאה (מנחות ו.י). כמין חומר. נזיר המרגילות וזרוע הנושם תלוי בנזיר, לכשעש (קדושין כב.).

היה מביא פרק שני סוטה

טו.

מעונה נסכים. א"ל דאינה טעונה נסכים משום דאינה צנדר ונדדה די"ל ה"פ צדין הוא מאחר שהוא חוטא היה צריך לעונשו להציא קרבן גדול אבל צבור ומעשר אינו צדין:

סבר דה ברבי אע"ז הקפר. הכא משמע דרבי שמעון ורבי אלעזר הקפר סבירא להו דאפילו נזיר טהור חוטא הוא דהא נזיר טמא היה מציא חטאת העוף ועופות אינם טעונים נסכים כדאיתא בפרק שמי מדות (מנחות דף טז.): והכי איתא בזהדיא נמי בפרק קמא דנדרים (דף י.) ובפרק ג' דנזיר (דף יט.). דאף על גב דקרא צנויר טמא כתיב אִנּוּ אִפְּלוּ נזיר טהור קאמרין דקסבר רבי אלעזר הקפר חוטא הוא והיינו טעמא דכתב קרא צנויר טמא הואיל ושנה בחדא וקשה שמעמחא קמיימחא דנזיר (דף צ:) דמתן אהא נאה הרי זה נזיר ודלמא אתנאה לפניו צמות קאמר אמר שמואל שפסום בשערו ואמר אתנאה נזירא עביד מילתא דעצירה ואמרין ליה נאה אין אפילו רבי אלעזר הקפר דלמר נזיר חוטא הוא הני מילי גבי נזיר טמא דאידי דבעי מיסתר דילמא אחי למיעבד על נזירותא אבל נזיר טהור לאו חוטא קריין ציה ואם תאמר שמואל סבירא ליה התם אליצא דרבי אלעזר הקפר דנזיר טהור לאו חוטא וסתמא דגמרא דהכא ודפ"ג דנזיר (דף יט.) לאו כשמואל וסתמא דתמתינן דקרי ליה נאה אליצא דרצנן דלמרי לאו חוטא לפוס סתמא דגמרא י' אם כן תיקשה דשמואל אדשמואל דלמר פרק קמא דתענית (דף יא.) כל היושב בתענית נקרא חוטא סבר לה כרבי אלעזר הקפר ותענית כנויר טהור הוא דלמרינן צפ"ק דנדרים (דף י.) רבי אלעזר הקפר אומר וכו' מכאן שיושב בתענית נקרא חוטא והתם מיירי צנויר טהור כדפרישית ומדמי ליה יושב בתענית והשתא אית לן למימר דסתמא דגמ' דנדרים נמי דמדמי יושב בתענית לנזיר טהור דלא כשמואל דאיהו הוה מדמי ליה דוקא לנזיר טמא לפי שמלער את עצמו מכל דבר שהרי יושב בתענית ומתחרט כנויר טמא שמתחרט משום לער דבעי מיסתר נזירותיה אבל נזיר טהור אינו לער מיהו תיקשה דשמואל אדשמואל דלמר צפ"ק (לעיל דף יא.) דיושב בתענית נקרא חוטא ובפרק החובל (צ"ק דף אף:) פריך ואין אדם רשאי לחבול בעצמו והתניא יכול נשבע להרע לעצמו וכו' מה הטצה רשות אף הרעה רשות ומוקי לה שמואל ביושב בתענית דהוא רשות

ועוד קשיא מפרק בתרא דכריתות (דף טו.) דלמר [חטא] שאין אנו מכירין צו אלא המקום יוס הכפורים מכפר וקא פריך ספק נזיר שעבר עליו יוס הכפורים לא נייתי דהא כפר עליה יוס הכפורים ומשני לכל חטאתם ולא לכל שומאתם ולרבי אלעזר הקפר מאי איכא למימר נזיר כי מיייתי קרבן לאו לכפרה מיייתי אלא לחאולי עליה נזירות טהרה א"נ למישרי נפשיה ציין אלמא דקרבן נזיר לר' אלעזר הקפר לאו לכפרה אחי והכא משמע משום דכא על חטא אינה טעונה נסכים והכי אמר נמי צפ"ג דנזיר (דף יט.) דחטאת העוף לר' ישמעאל כא על חטא דאע"ג דבעל מיעקר עקר מיייתי ואכתי הוה מזי למיפךך התם לר' שמעון דהכא ולר' ישמעאל מספק נזיר לר' ישמעאל נזיר טהור מספק אפי' שמעון אפי' מספק נזיר טהור ובפרק קמא דשבעות (דף ט.) נמי לא מתרץ כמו בכריתות דלאו משום כפרה אחי: **סבר** דה ברבי אע"ז הקפר. תימה לי אמאי תלי מילתיה צר' אלעזר הקפר והא איהו גופיה אומר נמי צפ"ק דנדרים (דף י.) אבל צנוירות לא התנדבו שלא יקראו חוטאין שנאמר וכפר עליו מאשר חטא וי"ל אגב שיטפיה דנקט צכל דוכתא הכי נקט נמי הכא כי האי לישנא: **במין** חומר. פי' רבי הילל מרגלית ענין אחר צושם כמו חומרתא דפילון (שבת דף סג.) בשמים מעורבין תרגום צולא דפילא ענין אחר פי' רבינו סעדיה גאון כמין המעשה דגלשון ארמית אומר אדם לחצירו מה חמרך כלומר מה מעשיך י:

דשמעיה

ועוד קשיא מפרק בתרא דכריתות (דף טו.) דלמר [חטא] שאין אנו מכירין צו אלא המקום יוס הכפורים מכפר וקא פריך ספק נזיר שעבר עליו יוס הכפורים לא נייתי דהא כפר עליה יוס הכפורים ומשני לכל חטאתם ולא לכל שומאתם ולרבי אלעזר הקפר מאי איכא למימר נזיר כי מיייתי קרבן לאו לכפרה מיייתי אלא לחאולי עליה נזירות טהרה א"נ למישרי נפשיה ציין אלמא דקרבן נזיר לר' אלעזר הקפר לאו לכפרה אחי והכא משמע משום דכא על חטא אינה טעונה נסכים והכי אמר נמי צפ"ג דנזיר (דף יט.) דחטאת העוף לר' ישמעאל כא על חטא דאע"ג דבעל מיעקר עקר מיייתי ואכתי הוה מזי למיפךך התם לר' שמעון דהכא ולר' ישמעאל מספק נזיר לר' ישמעאל נזיר טהור מספק אפי' שמעון אפי' מספק נזיר טהור ובפרק קמא דשבעות (דף ט.) נמי לא מתרץ כמו בכריתות דלאו משום כפרה אחי: **סבר** דה ברבי אע"ז הקפר. תימה לי אמאי תלי מילתיה צר' אלעזר הקפר והא איהו גופיה אומר נמי צפ"ק דנדרים (דף י.) אבל צנוירות לא התנדבו שלא יקראו חוטאין שנאמר וכפר עליו מאשר חטא וי"ל אגב שיטפיה דנקט צכל דוכתא הכי נקט נמי הכא כי האי לישנא: **במין** חומר. פי' רבי הילל מרגלית ענין אחר צושם כמו חומרתא דפילון (שבת דף סג.) בשמים מעורבין תרגום צולא דפילא ענין אחר פי' רבינו סעדיה גאון כמין המעשה דגלשון ארמית אומר אדם לחצירו מה חמרך כלומר מה מעשיך י:

איכא

^[פירוט]

עין משפט ונר מצוה

יב א מיי פ"ב מהלי מעשה הקדנות הלכה יג:
יג ב מיי שם הל"ז:
יד ג מיי שם הל"ז:
טו ד ה מיי שם פ"ב הלכה [צ] ג סמג עשן קפד:

תוספות שאנין

ומביא ראה מההיא דחולין דברך בקרומית של קנה דההו עץ. ויש לדחות אוחה [ראיה] כמו יפשיט דסבירא ליה כ"י יוסי בר' יהודה. ועוד היה מביא ה"ר אפרים דא"י מפרק איהו מוקמן שחיטתן בצפון וקיבול דמן כבלי שרת בצפון ומניקט גבי קבלה כלי שרת ולא נקט גבי שחיטה דלא אפר שחיטתן כבלי שרת בצפון שימ דבשחיטה לא בעי כלי שרת. ומיהו אינה ראה דהא דלא תני שחיטתן כבלי שרת בצפון כמו דתני וקיבול דמן כבלי שרת משום דבקבלה צריך שיהא הכלי בצפון אבל בשחיטה לא צריך. מקטירו ס"ד ה"ג רש"י ז"ל ולא גרס אטו כבלי שרת מקטר ליה. והכי קא קשיא ליה והרי עדיין לא מלחן והרי אחרי כן תני ומולחו ונותנו על גבי האשים אלא אימא מעלהו על מנת להקטירו כבלי שרת לאחר שימלחנו ובמנחות (דף כו ע"א) קאמר כי הכא ומקטירו כבלי שרת ולא פריך כי הכא ופי' במסכת יומא פ' שני שעירי (דף טו.) נזיר נמי חוטא הוא. פי' שציער עצמו מן חיין. וא"ת ליקשי מאשם נזיר דהוה ליה למימר דתהא טעונה נסכים דאינה באה על חטא כדאמר התם בכריתות (דף כו ע"א) אשם נזיר לבטלה אתי. וי"ל דכיון דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

^[פירוט]